

Bizim Zencilerimiz Ne Zaman

– ahmet-ilhan · 21 Temmuz 2009

BİZİM ZENCİLERİMİZ NE ZAMAN?

Amerika'ya zenciler köle olarak getirildiler. Sonra özgür oldukları söylendi. Ancak beyazlarla aynı haklara sahip olamadılar. Uzun yıllar bunun için mücadele ettiler. Daha altmış yıl önce otobüslerin ön tarafına oturamıyorlardı. Sonra bir zenci Genel Kurmay Başkanı oldu. Ardından bir başkası bakan oldu. Şimdi de aralarından biri başkan oldu.

Bazıları Tayyibi (özellikle böyle yazdım) Obama'dan önce Başbakan olan zenci olarak vasıflandırdılar. O ne kadar zenci idi, zenci idiye ne kadar zenci kalabildi bilemem.

Benim zencilerim farklı. Benim zencilerim başörtülü hanımlar. Eşleri Cumhurbaşkanı, Başbakan ya da Bakan olsalar dahi zenci muamelesi görmeye devam eden hanımlar. Okullardan, kamu kurumlarından atıldılar, ikinci sınıf insan olarak görüldüler. Hiç susmadılar, yılmadılar. Bir temsilcilerini meclise gönderdiler. Cüzamlı gibi meclisten kovulmasını seyrettiler. Belediye meclislerinde bile kendilerine yer verilmedi. Oğullarının düğünlerine alınmadılar, yemin törenlerinden kovuldular, bayram kutlamalarında bile tehdit olarak görüldüler. Şehitlerinin bayrağına sarılıp ağladılar. Sadece orada başörtüleri sorun olmadı.

Mahkemelere gittiler. Hak aradılar. İnsan hakları dediler, kadın hakları dediler, kimse onları dinlemedi. Hatta AİHM'e bile gittiler. Onlar da kafalarının içine değil dışına bakıp kararlar verdiler. Tıpkı insanların renklerine bakıp derilerinin rengine bakıp karar verildiği gibi. Tıpkı insanların derilerinin renginden dolayı köle olarak kabul edilmeleri gibi.

Zencilerin mücadelesi yüz yıl, iki yüz yıl sürdü. Doğuştan var olan haklarını ancak bu kadar yıl ve acıdan sonra kazandılar. Hala acılara dayanıyorlar, ayrımcılığa direniyorlar.

Kabul etmek gerekir ki, bu mücadeleyi beyazların desteği olmasaydı kazanamazlardı. Obama'nın elli milyondan fazla beyazın oyunu aldığı unutmamalı. Hala zencilere iki yüz yıl önceki bakış açısıyla bakan ırkçıların olduğunu da unutmamalı. Makul çoğunluğun kuvvetli iradesi, ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, azgın azınlıklara üstün gelebilmektedir.

Bizim zencilerimizin desteği toplumun yüzde seksenlerini arkasına almasına rağmen bir şey ifade etmiyorsa, bunda makul çoğunluğun iradesini sorgulamak gerekir. Makul çoğunluğun iradesinin kuvveti azgın azınlığın kuvvetli iradesini bastıramıyor demektir.

Kısaca bizdeki zencilerin geleceği makul çoğunluğun iradesine değil azgın azınlığın insafına kalmıştır. Onlara çıkış kapısı olacak bütün kapılar tutulmuştur. Onlara çıkış yoktur. Ne bizim zencilerin ne de destekçilerinin bu kapıları açabilme kuvvetli iradesi ufukta görünmemektedir.

Ne zaman bir başörtülü hanım, seçilme hakkını kazanır, bizim zenciler kazanmış demektir. Seçme hakkı olup seçilme hakkı bulunmayan bizim zencilerimizin ille de başbakan falan olmasını beklemek ise herhalde hayalcilik olacaktır.

Her ne kadar Rosa Park için altmış yıl önce zenci birinin başkan olması da hayal ise de.